

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Hevesi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hevesi Ferenc ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - a Koczka Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Koczka Ákos György ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. április 8. napján kelt 11.P.21.986/2008/23. számú ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 457.400 (Négyszázötvenhétezer-négyszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek testvérek, akiknek egyenlő arányú közös tulajdonát képezi a **cím-1** alatti ingatlan. Az ingatlanon egy kétlakásos családi ház található, valamint a felek ezen területre 1987-ben egy húsfeldolgozó üzemet létesítettek, majd 1988-ban gazdasági munkaközösséget alapítottak, melyet 1991-ben jogutód nélkül megszüntettek. Az alperes 1991. április 2-án újabb gazdasági munkaközösséget alapított, a felperes pedig vállalkozói igazolványt váltott, és időbeli megosztással tovább működtették a húszületet. Utóbb a felek a közös húszületből két önálló üzemet alakítottak ki. Az átalakítási munkákat 1997. februárjában kezdték meg.

A peres felek a **cím-1** alatti ingatlant társasházzá kívánták alakítani, amely megghiúsult, mert a felperes nem járult hozzá, hogy a tulajdonostársak javára elővásárlási jog kerüljön kikötésre. A felperes keresetindítása alapján a Szegedi Városi Bíróság a 20.P.21.393/1999/18. számú ítéletével a perbeli közös tulajdont ítéletével társasház tulajdonná alakította, melynek következtében a lakások és az üzemek külön tulajdonba, az üzemeken kívüli területek pedig közös tulajdonba kerültek és osztatlan használatban maradtak. Osztatlan közös tulajdonba és használatba került a felperes húsüzeme előtt található fedett, de oldalfallal nem rendelkező közlekedő rész is.

A felek által elvégzett átalakítási munkák szabálytalanságaira tekintettel jogerős közigazgatási határozat az üzemi rész szabályossá tételének teljesítési határidejét 2004. január 15. napjában határozta meg.

A Csongrád Megyei Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomás a felperes részére a húsfeldolgozás szakágazati jelzésű élelmiszeripari tevékenységet időszakos jelleggel engedélyezte és az alperes húsüzeme is engedéllyel rendelkezett. Jogszabályváltozás következtében a Csongrád Megyei Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomás 2003 nyarán mindkét húsüzem tevékenységét felfüggesztette. A felperes 2003. novemberéig a működési engedélyt visszakapta, ugyanakkor a tulajdonában álló húsüzem 2003 nyarától nem üzemelt. Korábban a felperes a külön tulajdonába került húsüzemet bérbeadás útján hasznosította. A bérlő **cég-1** részére adott működési engedélyt a Csongrád Megyei Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomás 2004. március 31. napjáig azzal függesztette fel, hogy a hibák és hiányosságok kidolgozására intézkedési tervet kell benyújtani. A 2004. április 14-i hatósági határozat a **cég-1** Húsfeldolgozó Üzemének működését megtiltotta és a működési engedélyt is visszavonta.

A felperes 2003. novemberében kereste meg az alperest azzal, hogy járuljon hozzá a felperes üzemi része előtti közlekedő rész leválasztásához. Az alperes 2003. november 27-én kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy az üzembrészének további működtetéséről a szakhatósági állásfoglalás és építésügyi hatóság határozatának kézhezvétele után határoz. A felperes az üzem átalakításához szükséges termódosításokat elkészíttette és engedélyezésre 2003. december 23. napján benyújtotta a Szeged Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodájához. Ugyanezen a napon kelt levelében kérte az alperest, hogy az átalakításhoz szükséges hozzájáruló nyilatkozatot a felperesnek küldje meg. A tervdokumentációt az alperesnek nem mutatta be.

A felperes által előterjesztett kérelem hiányosságaira tekintettel 2004. I. negyedévében - az alperesi hozzájáruló nyilatkozaton kívüli hiányosságok folytán is - hiánypótlási eljárás volt folyamatban. 2004. február 26-án a felperes bejelentette, hogy az alperest megkereste a hozzájárulási nyilatkozat megadására. Az építési hatóság 2004. március 4. napján felhívta a felperest, hogy a jognyilatkozat megadásának hiányában csatolja a perindításra vonatkozó keresetlevelet.

A felperes 2004. február 18. napján keresetet nyújtott be a Szegedi Városi Bíróság előtt az alperes ellen az építésügyi hatóság előtt folyamatban lévő eljárásban a tulajdonosi jognyilatkozat pótlása iránt. Az építési engedélyezési hatósági eljárás e per jogerős befejezéséig felfüggesztésre került. Az alperes a peres eljárásban azzal védekezett, hogy az ő üzemét is át kell alakítani az uniós előírások bevezetése miatt, és amennyiben az építkezést a felperes a közös tulajdonban álló ingatlanrészen megvalósítja, ezzel az alperes a lehetőségét is elveszíti, hogy saját üzemét átalakíthassa, és azt a továbbiakban húsüzemként működtethesse. A Szegedi Városi Bíróság a 2004. május 21. napján kelt 28.P.20.448/2004/5. számú ítéletével az alperes tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozatát pótolta. A fellebbezés folytán eljáró Csongrád Megyei Bíróság 1.Pf.21.688/2004/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb határozat hozatalára utasította. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatala során nem vizsgálta hogy a közös tulajdonban álló ingatlanrész használati lehetőségének módosulása miatt a társasház alapító okirat módosítása szükséges-e. Egyben utalt arra, hogy ha a közös tulajdonban lévő területen történő építéshez való hozzájárulás az alapító okirat módosítását eredményezi, a szerződéses nyilatkozatnak bíróság általi pótlására nincs lehetőség.

A felperes a megismételt eljárásban kereseti kérelmét módosította, a jognyilatkozat pótlásán túl a beépítéssel érintett közös tulajdonú területek kizárólagos használatba adását is kérte.

A Szegedi Városi Bíróság a 2005. május 25. napján kelt 28.P.23.057/2004/9. számú ítéletével az építési engedélyezési eljárásban az alperes tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozatát pótolta és a vázrajzon pirossal jelölt 21,8 négyzetméter területet a felperes, a kékkel jelölt 17,4 négyzetméter területet az alperes kizárólagos használatába adta. Megállapította, hogy a felperesnek jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy a külön tulajdonban álló húsüzemet üzemeltetni tudja, azonban ehhez bizonyos közös tulajdonban lévő területek kizárólagos használatára is szüksége van. A kizárólagos használat a közös terület beépítésével valósítható meg, amely az okszerű gazdálkodás követelményeinek megfelel, így a tulajdoni arányok módosítása nélkül adta a közös tulajdonban lévő területet a felek kizárólagos használatába. A Ptk. 5. § /1/ bekezdésére hivatkozással - a különös méltánylást érdemlő magánérdek sérelmére tekintettel - pótolta az alperes hozzájáruló nyilatkozatát. Kifejtette, hogy alaptalan az az alperesi hivatkozás, hogy a közös tulajdonú területek használatának szabályozását követően zárná ki a felperes az alperest a saját üzembrészének használatától, az alperes részére további érdeksérelmet a jognyilatkozat pótlása nem jelent, ugyanis az alperes üzemi területének elhelyezkedése zárja ki annak lehetőségét, hogy azt az alperes megfelelő üzemmé átalakíthassa, zárt összeköttetést biztosíthasson a két üzembrész között, a beépítettségi százalék teljes kihasználása miatt. A Csongrád Megyei Bíróság a 2005. december 21. napján kelt 1.Pf.21.514/2005/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a használati viszonyok újraszabályozása nyomán helyesen állapította meg, hogy az alperes már nem hivatkozhat alappal arra,

hogy a szükséges jognyilatkozatot azért tagadja meg, mert a közös tulajdonú terület beépítése miatt annak használatából a felperes őt kizárná.

A Szeged Megyei Jogú Város Jegyzője 2006. február 17. napján kelt határozatával a felperes részére a perbeli ingatlanra a jogerős fennmaradási és továbbépítési engedélytől és ahhoz tartozó műszaki tervektől eltérésre az engedélyt megadta. A határozat ellen a perben nem álló **személy-1**, valamint az alperes fellebbezett. A Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatal 2006. június 20. napján kelt határozatával a jegyzői határozatot megsemmisítette és megismételt eljárás lefolytatását rendelte el. A Szeged Megyei Jogú Város Jegyzője 2006. november 16. napján kelt határozatával a felperes részére építési engedélyt adott a perbeli ingatlanon meglévő húsüzem beépített alapterületi megváltoztatása nélküli alaprajzi szerkezeti és homlokzati átalakítására. A határozattal szemben **személy-1** és házastársa, valamint az alperes élt fellebbezéssel. A másodfokon eljáró közigazgatási hatóság a rendelkező rész részleges törlése mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperes tulajdonában álló húsüzem 2009. március 24. napja óta jogerős használatbavételi engedéllyel is rendelkezik.

A felperes jelen eljárásban többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 7.623.000 Ft kártérítés és járulékai, valamint 500.000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy 2004. februárjától 2006. januárjáig az alperes jognyilatkozat megtételének megtagadásával okozott a felperes részére kárt, mert az üzemet a felperes nem tudta működtetni, így bérleti díjtól esett el.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy hiányzik a jogellenesség és a felróhatóság az alperes részéről, mert nem önkényesen, indok nélkül tagadta meg a megelőző peres eljárásban a tulajdonosi hozzájárulást.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte őt perköltség, valamint le nem rótt eljárási illeték megfizetésére. Álláspontja az volt, hogy az alperesnek - a felperes által is elismert előadása szerint - csak a jognyilatkozat pótlása iránt 2004. február 8. napján kezdeményezett peres eljárásban nyílt lehetősége az építési engedélyes tervdokumentáció megismerésére, mert részére ekkor került átadásra. A perindítás előtt az alperesnek módja sem volt az építési engedélyes terv megtekintésére és annak megvizsgálására. Ezen túlmenően pedig a közigazgatási eljárásban a szakhatósági engedélyek 2004. március 18. napjáig érkeztek be az építési hatósághoz. A felperes jognyilatkozat pótlása iránti kereseti kérelme alapján megállapítható volt, hogy annak teljesítése esetén a perbeli ingatlanon közös tulajdonban lévő terület egy része a felperes kizárólagos használatába került volna, ezzel az alperes elesett volna ezen terület használatától. A felperes eredetileg előterjesztett kereseti kérelme csak a jognyilatkozat pótlására irányult, az a közös tulajdonú részek használatának módosítására vonatkozó kereseti kérelmet nem tartalmazott, így a keresetmódosítás előterjesztéséig és annak az alperessel való közléséig az alperes jogosan tagadta meg a közös tulajdonban lévő területek használatát érintő építési engedélyes tervdokumentációhoz a hozzájáruló nyilatkozat megadását. Így a felperes kára a módosított kereseti kérelem

Pf.III.20.365/2009/4. szám

előterjesztéséig nem állt okozati összefüggésben az alperes magatartásával. A keresetmódosításra az alperes 2005. március 24. napján terjesztett elő ellenkérelmet, azonban magatartása a keresetmódosítás kézbesítésétől sem volt rosszhiszemű és

perelhúzó, így miután a perben az érdemi ellenkérelem előterjesztésére - a jogszabályok rendelkezései szerint - jogosult az alperes, így az érdemi ellenkérelem előterjesztése nem volt jogellenes, és a magatartás nem is volt felróható. Azt a felek egyezően adták elő, hogy a felperesi húsüzem tervezett átépítése esetén az alperes húsüzeme önállóan nem alakítható ki, és a két üzem egységes üzemenkénti működtetésének lehetősége is megszűnik. Az alperes tehát saját gazdasági érdeke alapján nyilatkozott. A Szegedi Városi Bíróság a megismételt eljárásban először döntött a használati szabályozás kérdésében, és ezt követően a jognyilatkozat pótlásáról, kifejezetten utalva arra, hogy a használat szabályozását követően a jognyilatkozat megtagadása már joggal való visszaélésnek minősül. A keresethalmazat miatt a bíróság egy ítéletben döntött a használat újraszabályozása és a jognyilatkozat pótlása kérdésében, azonban a használat kérdésében való döntésig az alperes jognyilatkozat megtagadásában álló magatartása nem jogellenes. Az ítélet ellen előterjesztett alperesi fellebbezés szintén nem jogellenes magatartás. Összességében tehát a módosított kereseti kérelem előterjesztéséig az alperes magatartása nem áll okozati összefüggésben a felperes kárának bekövetkezésével, mert a felperes által előterjesztett eredeti kereset nem volt alkalmas az általa kívánt jogkövetkezmény elérésére, míg ezt követően az alperes azon magatartása, hogy érdemi ellenkérelmet, valamint fellebbezést terjesztett elő, nem jogellenes. Miután az elsőfokú bíróság a vagyoni kártérítésre vonatkozó kereset jogalapjában megalapozatlannak ítélte, ezért az összecszerűség tekintetében a szakértő kirendelését mellőzte. Nem látta továbbá bizonyítottnak, hogy a felperest olyan nem vagyoni hátrány érte volna, amely az alperes magatartásával összefüggésbe hozható, ezért a nem vagyoni kártérítési igény tekintetében is megalapozatlannak találta a felperesi keresetet.

Az ítélet vagyoni kártérítési igényt elutasító rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen - a másodfokú eljárásban az elmaradt haszon összecszerűsége tekintetében szakértő kirendelése mellett - az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperesi módosított kereseti kérelemnek történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és ugyanezen bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. Álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság ténymegállapításai részben valótlanok, részben tévesek, illetve irrelevánsak. Valótlan, hogy az alperes csak a perindítást követően ismerhette meg az építési tervdokumentációt, továbbá, hogy a felperesi építkezéssel veszítette volna el az alperes az arra való lehetőséget, hogy húsüzemét a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően átalakíthassa. Az alperes húsüzemének önálló működtetési lehetősége - mindentől, így a felperes húsüzemének átalakításától is függetlenül - objektív okokból szűnt meg. Téves az elsőfokú bíróság álláspontja tekintetben is, hogy a felperes kára a jognyilatkozat pótlása iránti eljárásban a módosított kereset előterjesztéséig nem állt okozati összefüggésben az alperes magatartásával. Ugyancsak téves, hogy a módosított

kereseti kérelemre történő ellenkérelem előterjesztése, illetve a fellebbezés nem tekinthető jogellenes magatartásnak. Az alperes 2003. november 20. napján átvette azt a felperesi levelet, amelyből értesült a felperesnek a közös tulajdonban, illetve használatban lévő területre vonatkozó eltérő igényéről. Az alperesnek azt a magatartását, hogy az átalakításhoz szükséges hozzájáruló nyilatkozat megadását megtagadta, a Szegedi Városi Bíróság ítéletét jogerősen helybenhagyó Csongrád Megyei Bíróság ítélete res iudicataként jogellenes visszaélésszerű magatartásnak minősítette. A jogerős ítélet szerint az alperes

által a magatartás indokaként hivatkozott egyetlen ok sem szolgált a nyilatkozat alapos, jogszerű megtagadására, ekként a magatartás joggal való visszaélést valósított meg. A joggal való visszaélés fogalmilag jogellenes magatartást, jogellenes joggyakorlást jelent, így tévesen helyezkedett ezzel a döntéssel szembe a jelen ügyben eljáró elsőfokú bíróság.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú eljárásban előadott érveire való részletes utalás mellett kérte az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helyes indokai alapján történő helybenhagyását. Rámutatott arra, hogy bár az elsőfokú bíróság indokolásának logikájából következően nem foglalkozott a kárfelelősség felróhatósági elemével, megállapítható, hogy az alperes nem járt el felróhatóan.

A fellebbezés **alaptalan.**

Tény, hogy a **cím-1** alatti ingatlan társasház tulajdon. Az ingatlanon lévő lakások, valamint két különálló üzemi épület külön tulajdonban van és az üzemen kívüli területek állnak közös tulajdonban. A Szegedi Városi Bíróság 20.P.21.393/1999/18. számú ítéletével társasház tulajdonná alakított ingatlan vonatkozásában a használati jogok oly módon kerültek szabályozásra, hogy a közös tulajdonba kerülő ingatlanrészek osztatlan közös használatban álltak. A perbeli jogvitában döntő jelentősége volt annak, hogy a felperes az általa tervezett építkezés vonatkozásában mikor, milyen igényt érvényesített a közös tulajdonban álló ingatlanrészek vonatkozásában. Az nyilvánvaló, hogy az általa tervezett építési tevékenységhez szükséges volt tulajdonostársa, az alperes hozzájárulását kérni, azonban a következetes bírói gyakorlat szerint tulajdonosi jogok gyakorlása esetében a Ptk. 5. §-ának alkalmazására csak egészen kivételes esetben kerülhet sor (BH 2004/356. számú eseti döntés), és a jognyilatkozat pótlása még az egyéb, Ptk. 5. § /3/ bekezdésében írt előfeltételek fennállása esetében sem vezethet a használat egyoldalú megváltoztatására (BH 2006/246. számú eseti döntés). Ugyancsak egyöntetű a bírói gyakorlat abban a kérdésben is, hogy szerződéses jognyilatkozat ítélettel nem pótolható (BH 2007/333. számú eseti döntés). Amennyiben a közös tulajdonban levő területen történő építéshez való hozzájárulás az alapító okirat módosítását eredményezné, a szerződéses nyilatkozat bíróság általi pótlására nincs lehetőség (BH 2000/535. számú eseti döntés).

A perbeli esetben megállapítható, hogy egészen addig az időpontig, amíg a felperes által érvényesített igény alapján nem született jogerős döntés a perbeli társasháztulajdon közös tulajdonban maradó területrészeinek használata alapító okirathoz képest történő újraszabályozása iránt, nem voltak meg a felperesi

Pf.III.20.365/2009/4. szám

építkezéshez történő alperesi hozzájárulás bírói ítélettel történő pótlásának jogszabályi előfeltételei. Mindez azt jelenti, hogy e feltétel bekövetkezéséig az alperes magatartását joggal való visszaélésnek tekinteni nem lehet, így a kártérítési felelősség legfontosabb konjunktív jogszabályi előfeltétele hiányában szóba sem kerülhet az e magatartással összefüggésben álló károk megtérítéséért való felelőssége. Tény, hogy a felperes csupán a Csongrád Megyei Bíróság 1.Pf.21.688/2004/3. számú, 2004. november 12. napján kelt hatályon kívül helyező végzését követően terjesztett elő keresetmódosítást. Ezt

megelőzően az építési munkák végzéséhez szükséges alperesi hozzájáruló nyilatkozat pótlása iránt kezdeményezett ugyan eljárást, azonban a fentiek szerint az eredményre nem vezethetett volna. Megjegyzendő, hogy nem tett ezzel ellentétes megállapítást a jognyilatkozat pótlása iránti peres eljárásban a jogerős döntést meghozó Csongrád Megyei Bíróság sem, ugyanis a 2005. december 21. napján kelt 1.Pf.21.514/2005/4. számú ítéletével kifejezetten rámutatott arra, hogy a jognyilatkozat pótlásáról döntő elsőfokú bíróság a használati viszonyok újraszabályozása nyomán állapította meg helyesen azt, hogy az alperes már nem hivatkozhat alappal a jognyilatkozat megtagadására. A Csongrád Megyei Bíróság ítélete res iudicatat jelent a hiányzó alperesi jognyilatkozat pótlása vonatkozásában, és megállapításai nyilvánvalóan figyelembe vehetők jelen peres eljárásban is, azonban téves az a fellebbezési hivatkozás, hogy ezen ítélet egyben eldönti a jelen perben érvényesített felperesi kártérítési igény jogalapját is. Éppen ellenkezőleg, a jogerős ítélet helyes értelmezéséből csak az a következtetés vonható le, hogy a használati újraszabályozás megtörténte, mint előfeltétel bekövetkezése volt szükséges ahhoz, hogy a bíróság az alperes hiányzó jognyilatkozatát pótolja, így a használati viszonyok tekintetében történő jogerős döntés meghozataláig az alperes magatartását a Csongrád Megyei Bíróság jogerős ítélete joggal való visszaélésnek nem minősítette.

A Ptk. 339. § /1/ bekezdése szerinti kártérítési felelősség szükségképpen eleme a jogellenesség bekövetkezése. A felperes a fentiek szerint nem tudta bizonyítani, hogy az alperes 2004. februárjától 2006. januárjáig tanúsított magatartása joggal való visszaélésnek lenne tekinthető, így hiányzik a magatartás jogellenessége. Ennek hiányában nyilvánvalóan szükségtelen a kártérítő felelősség további feltételeinek vizsgálata, így az okozati összefüggés, a kár bekövetkezése és annak összecszerúsége, valamint az alperesi felróhatóság, illetve a felelősség alóli kimentés tekintetében megállapítások tételére és további bizonyítás lefolytatására nem kerülhet sor. A felperesi fellebbezés tényállást vitató elemei döntően az elsőfokú bíróság azon megállapításaival álltak összefüggésben, amelyek az alperesi kártérítő felelősség kauzális elemére vonatkoztak. A fentiek szerint az okozati összefüggés tekintetében szükségtelen megállapításokat tenni, ezért a másodfokú bíróság az ezzel kapcsolatos tényállási megállapításokat és jogi indokokat is mellőzi az elsőfokú ítéletből, így okafigyottá és irrelevánssá válik a felperesi fellebbezés ezzel összefüggő valamennyi hivatkozása.

Érdemben az elsőfokú bíróság helyesen döntött, az elutasítás indokai vonatkozásában a másodfokú bíróság a jogellenesség hiányával kapcsolatos okfejtésével teljes egészében egyet is értett, ezért erre a körülményre, továbbá a kártérítési felelősség további elemeinek vizsgálata szükségtelenségére tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú eljárásban pervesztes felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles perköltség megfizetésére, melynek összege áll az alperes jogi képviselével kapcsolatosan felmerült, és az ítélőtábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, az alperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával is arányban álló 80.000 Ft + ÁFA mértékű ügyvédi munkadíjból. Az illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült felperes az 1990. évi XCIII. törvény 74. §

/3/ bekezdésére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak külön felhívásra a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Szeged, 2009. november 9. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró